

En ildsjæl går på pension

Afskedsreception i HouHallen lørdag den 3. juni kl. 14.00

Arbejdsdagene i Houhallen er så småt ved at rinde ud for halbestyrer Leif Båring Pedersen gennem 28 år. Bedre kendt som "Leif fra hallen". Officielt er Leif ansat indtil august, men ferie og afspadsering gør, at der ikke er så mange arbejdsdage tilbage. Leif har dog lovet, at hjælpe den nye halbestyrer Kenneth godt i gang, ligesom der er enkelte planlagte "mad-arrangementer" til efteråret i kalenderen, som naturligvis bliver fuldt til dørs. Så måske vi alligevel vil se ham bag disken et par gange endnu. Men ellers er tanken, at Leif nu vil hellige sig mere tid sammen med børn og børnebørn og hustruen Else.

I hallen har Leif været i sit es. Han har passet hallen som var den hans egen. Og han har elsket at lange slik stykvis over disken til glæde for børnene. En af det, og en af detog en af detog.....Alt for børnene synes hans motto at være.

Leif's slutbemærkning med et glimt i øjet og lunt smil på læben er: "Nu skal I passe på min hal – jeg holder øje" .

Læs mere her

Leif har i høj grad været med til at gøre Hou Hallen til den institution i byen den er. Godt hjulpet af både bestyrelse, Hou Hallens Venner og alle brugerne/idrætsudøverne. Leif har sat sit præg og har dagligt været at finde i hallen. Fra tidlig morgen til sen aften, de fleste dage kun afbrudt af nogle timer fra kl. 12- 16, hvor han havde fri.

Mange oplevelser sammen med sine egne børn måtte Leif gå glip af i dagligdagen. Det var ikke ham, der kunne stå på sidelinien og heppe til en fodboldkamp eller nyde hesteridning. Til gengæld fortæller Leif, så vidste hans børn altid, hvor de kunne finde ham, nemlig i hallen. Og de kom ofte. Hallen var også deres hjem. Senere fik de også lov at hjælpe til.

Hallen har været en livsstil for Leif – og hustruen Else, som i de første mange år også var tilknyttet hallen. I en lang periode havde Leif og Else endda bopæl i tilknytning til hallen. Men for år tilbage foreslog Leif, at oprette en privat dagpleje i huset- og sådan blev det. Dette til stor gavn for byen. Og så sandelig også for liv i hallen.

Leif elsker børn i alle aldre. Det er børnene der holder gejsten oppe. At se glade børn udfolde sig aktivt – det gør Leif glad. Og derfor kommer der så mange børn i hallen på forskellige tidpunkter. Her kommer dagplejebørn, hjemmepasserbørn, hjemmeskolebørn og børn der dyrker gymnastik, spring, bold, badminton mv. Alle giver de Leif smil på læben og varme i hjertet. Og det smitter af på os alle. Vi kan jo mærke den varme og imødekommenhed, der stråler fra Leif.

Udover børnene er noget af det, der har givet Leif energi netop de mange gøremål, der er i hallen og i tilknytning til hallen. Altså alle de forskellige grupper, der kommer og benytter hallens faciliteter om det er sport eller banko; at ungdomsklubben og lokalarkivet har fået husly i hallen; at fitness afdelingen er blevet oprettet, (hvor Leif i øvrigt også selv er uddannet instruktør); og at udeområdet inviterer til mange aktiviteter. Det er helheden omkring Hou hallen, der gør styrken, ifølge Leif.

En særlig begivenhed står klart for Leif: det var i de første år, hvor hallen med Rita Kjærs hjælp fik 2 landskampe for U21 til Hou. Det står alligevel som noget af det største. En kæmpe begivenhed der lykkedes, fordi så mange arbejdede sammen og tog imod gæster fra nær og fjern.

En hal, der har så mange år på bagen, skal vedligeholdes. Dette klares heldigvis med en flok dygtige frivillige pedeller. To gange om måneden har Leif lavet en liste med opgaver, der skal laves. Det kan være brusere, der er kalket til; en vandhane der skal spændes; et bordben, der er brækket; en ny hems til juniorklubben eller nye hylder på depotet og mange, mange flere opgaver. Pedellerne virker til at trives under Leif's "ledelse". Men de bliver også forkælet lidt, når de mødes. De skulle jo gerne blive ved mange år endnu.

Udover de mange aktiviteter har Hou Hallen også været det faste sociale mødested for mange. Ligesom torsdagmiddag har været godt besøgt. Adspurgt svarer Leif, at han nok vil savne de mange hyggelige torsdagsaftner, hvor mange forskellige fra byen ofte kom for at spise "Leif's gode mad" og få en hyggesnak. Men alt har en tid.

Allermest vil Leif dog savne børnene. Derfor er det godt, at tiden nu kan komme Leif's børnebørn og børn til gode. Måske der også vil blive tid til motorcyklen, der står og samler støv derhjemme i værkstedet. Eller måske der skal praktiseres mere Hypnoterapi, hvilket Leif også er uddannet i. Der er nok at gå i gang med. Fra redaktionen på Oplevhou skal der lyde en kæmpe tak for din indsats og imødekommende tilgang til os alle. Vi ønsker dig et fantastisk otium.